

samfund. Derfor undersøger vi nu muligheden for op til det danske EU-formandskab at afholde en større fredskonference med deltagelse af repræsentanter for de to lejre inden for rammerne af den såkaldte Louisiana-proces, som jeg er glad for har fundet sted i Danmark, og som jeg ønsker skal fortsætte i Danmark.

Der er ikke tvivl om, at dialog mellem de respektive civilsamfund udgør et helt afgørende element i bestræbelserne på at genskabe tilliden, og tilliden er jo altså forudsætningen for, at man kommer frem til forhandlingsbordet.

Kl. 11.40

Konflikten udgør fortsat en regional trussel. Den tiltagende vold i Israel og i de palæstinensiske selvstyreområder følges med meget stor opmærksomhed og bekymring i de omkringliggende arabiske lande, en bekymring, der officielt bundet i solidaritet med det palæstinensiske folks lidelser, men jo i nok så høj grad er affødt af frygt for egne befolkningers frustrationer og reaktioner. Risikoen for destabilisering også i de mere moderate arabiske lande kan vi ikke se bort fra, den er faktisk i høj grad til stede.

Omkostningerne ved de seneste 16 måneders konflikt har været alt for høje. Over 1.000 mennesker har mistet livet og størstedelen på palæstinensisk side. Hertil kommer de økonomiske og sociale tab for særlig den palæstinensiske befolkning.

Det er uacceptabelt, at resultaterne af donor-samfundets arbejde gennem de seneste år smadres eller trues. Flere palæstinensiske byer har i kortere eller længere perioder været helt afskåret fra omverdenen. I dag lever 50 pct. af den palæstinensiske befolkning under fattigdomsgrænsen. Det samlede tab for den palæstinensiske økonomi som følge af de israelske spærringer var ved udgangen af 2001 2,4 mia. US-dollar. Selvstyret har derfor været tvunget til at skære ned i selv basale offentlige serviceydelser.

For at håbløsheden i hverdagen for befolkningen ikke skal blive værre og værre, men tværtimod mindre og mindre, agter regeringen at fortsætte bistanden til Gaza og Vestbredden, fordi en forværring af den økonomiske og sociale situation i selvstyreområderne kun vil bidrage til yderligere håbløshed og dermed undergravning af fredsprocessen.

Overgangsbestanden vil blive forlænget frem til og med 2005, men der er bl.a. som følge af den skærpede situation i selvstyreområderne behov for at justere indsatsen, således at det er de rigtige aktiviteter, vi støtter, dem, der kom-

mer tæt og ind til den befolkning, der er ramt af økonomisk tilbageslag og arbejdsløshed og håbløshed. Derfor vil regeringen sikre, at den danske støtte gennem fattigdomsorienterede indsatser, jobskabende indsatser frem for alt kommer den nødlidende palæstinensiske befolkning til gode.

Også den internationale donorindsats til fordel for den menige palæstinenser må styrkes. Regeringen vil arbejde for, at der snarest indkaldes til en donorkonference. Der er behov for at drøfte, hvordan indsatsen kan optimeres, og hvordan korrupsion og spild i selvstyret kan elimineres, på kort sigt for at afværge en forværring af den økonomiske og humanitære situation, på lang sigt for at medvirke til etableringen af en levedygtig og demokratisk palæstinensisk stat.

Regeringen agter ligeledes at fortsætte regionalbistanden til Mellemøsten med henblik på at støtte freds- og tillidsskabende initiativer. Regeringens indsats for at fremme fred og forsoning vil således ligge på både det politiske og det økonomiske område. Det er vigtigt, at vi er både kritiske og konsistente over for begge parter. Det giver den bedste mulighed for at påvirke udviklingen i en fredelig retning.

Under EU-formandskabet vil der jo hvile en særlig tung opgave på Danmark i forhold til Mellemøsten. Det bliver vores opgave at stå i spidsen for EU's arbejde for at bringe parterne til forhandlingsbordet, uden hvilket der ikke kommer nogen fred.

Regeringen vil derfor lægge afgørende vægt på at løfte denne opgave i fællesskab og samarbejde med vore partnere i EU.

Forhandling

Formanden:

Ordføreren vedrørende forespørgsel nr. F 3, hr. Jann Sjursen.

Jann Sjursen (KRF):

Tak til udenrigsministeren for besvarelsen af forespørgslen. Vi er fra Kristeligt Folkepartis side helt enige i, at der desværre ikke er megen grund til optimisme med hensyn til fremskridt i fredsbestræbelserne mellem Israel og palæstinenserne.

Skal den onde spiral af gensidig blodsudgydelse i denne ulyksalige konflikt standses og fredsforhandlingerne bringes tilbage på sporet,